

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 54/06-39

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 26. apríla 2006 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa a zo sudcov Juraja Horvátha a Štefana Ogurčáka prerokoval prijatú sťažnosť Ing. J. N., bytom B., zastúpeného advokátkou JUDr. I. R., K., vo veci porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 182/97 a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 182/97 **p o r u š i l** základné právo Ing. J. N. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Okresnému súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 182/97 **p r i k a z u j e** konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

3. Ing. J. N. priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 60 000 Sk (slovom šesťdesiat tisíc slovenských korún), ktoré mu je Okresný súd Bratislava III povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Ing. J. N. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 9 754 Sk (slovom deväť tisíc sedemstopäťdesiatštyri slovenských korún), ktorú je Okresný súd Bratislava III povinný vyplatiť na účet jeho advokátky JUDr. I. R., K., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením z 1. marca 2006 č. k. I. ÚS 54/06-25 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť Ing. J. N. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 182/97.

1. Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ podal na okresnom súde 18. júna 1997 žalobu na uplatnenie nárokov zo zrušenej zmluvy proti M., a. s., B. (ďalej len „žalovaný“). Predmetná vec do podania sťažnosti na ústavnom súde nebola okresným súdom právoplatne skončená.

Sťažovateľ na základe uvedeného navrhol, aby ústavný súd vydal nález, ktorým vysloví, že postupom okresného súdu došlo k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, prikáže okresnému súdu, aby v označenom konaní konal bez zbytočných prietáhov a prizná mu primerané finančné zadosťučinenie vo výške 100 000 Sk a trovy právneho zastúpenia.

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: za okresný súd najprv k prijateľnosti sťažnosti jeho podpredseda JUDr. M. K. listom sp. zn. Spr. 3524/05 zo 14. septembra 2005 a JUDr. I. H., poverená zastupovaním predsedu okresného súdu, listom sp. zn. Spr. 3202/2006 z 22. marca 2006 a právna zástupkyňa sťažovateľa listom z 19. apríla 2006.

2. 1. Podpredseda okresného súdu vo svojom vyjadrení zo 14. septembra 2005 uviedol prehľad procesných úkonov v predmetnom konaní a ďalej uviedol, že:

„(...) Je pravdou, že sudkyňa od konca roka 2002 vo veci nekonala (dovtedy konala riadne), čo pripisujem jej preťaženosti, resp. celého súdu, a to najmä v posledných rokoch.

V tejto súvislosti poukazujem na analýzu zaťaženia súdov, resp. zoznam preťaženia súdov vyhotovený nedávno Ministerstvom spravodlivosti SR. (...) Z prvých šiestich najpreťaženejších okresných súdov sú štyri Bratislavské, náš súd je na štvrtom mieste (...).

Na ústnom pojednávaní netrvám.“

JUD. I. H. poverená zastupovaním predsedu okresného súdu v podaní z 22. marca 2006 nevyužila možnosť vyjadriť sa k prijatej sťažnosti, iba oznámila ústavnému súdu, že na ústnom prejednaní veci netrvá.

2. 2. Právna zástupkyňa sťažovateľa vo svojom liste z 19. apríla 2006 uviedla, že:

«(...) sťažovateľ (...) konanie do vynesenia rozsudku dňa 24. 11. 1997 považuje za plynulé.

Po tomto dátume však dochádza k prieťahom a sťažovateľ sa nemôže stotožniť s názorom obsiahnutým vo vyjadreniach súdu, že súd konal plynulo do 30. 4. 2005. Sťažovateľ totiž nepovažuje za konanie bez zbytočných prieťahov taký postup súdu, keď od vynesenia rozsudku 24. 11. 1997 uplynula doba viac než jedného roka, kým bola vec predložená odvolaciemu súdu. Na tomto stanovisku sťažovateľa nič nemení skutočnosť, že v tom čase bolo vydané súdom opravné uznesenie, pretože súd týmto opravným uznesením len napravil svoje vlastné pochybenie.

Sťažovateľ už v sťažnosti uviedol, že napriek tomu, že odporca nezodpovedá za konanie odvolacieho súdu, celková doba konania sťažovateľovej veci zahŕňa v sebe tak konanie pred I. stupňovým ako aj odvolacím súdom. Sťažovateľ nemôže niest' dôsledky toho, že doba konania na jednotlivých stupňoch súdu vo svojom úhrne vytvorí dĺžku, ktorá je celkom zjavne neprimeraná a nasvedčuje tomu, že vo veci vznikli zbytočné prieťahy. (...).

Sťažovateľ sa preto domnieva, že pri posudzovaní dĺžky konania a jej primeranosti by mala byť zohľadňovaná celková dĺžka konania bez ohľadu na to, či sa v priebehu tohto konania nachádzala na súdoch rôzneho stupňa.

V období od zrušenia rozsudku súdu I. stupňa Krajským súdom v Bratislave 14. 1. 2000 až do 21. 5. 2001, súd vo veci vykonal viacero pojednávanií. Po vynesení rozsudku súdom I. stupňa a jeho zrušením Krajským súdom v Bratislave dňa 15. 10. 2002 súd „vo veci nekonal“ (vyjadrenie predsedu Okresného súdu Bratislava III).»

Právna zástupkyňa sťažovateľa si uplatnila náhradu trov konania v celkovej výške 9 754 Sk spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby.

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II.

Z obsahu sťažnosti, jej príloh, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil nasledovný priebeh a stav konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 6 C 182/97:

- 18. jún 1997 – sťažovateľ podal na okresnom súde žalobu na uplatnenie nárokov zo zrušenej kúpnej zmluvy proti žalovanému;
- 31. júl 1997 – okresný súd vyzval sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku;
- 12. august 1997 – sťažovateľ zaplatil súdny poplatok;
- 26. september 1997 – okresný súd vyzval sťažovateľa na zaslanie ďalšieho exemplára žaloby za účelom jeho zaslania žalovanému;
- 7. október 1997 – okresný súd zaslal žalovanému rovnopis žaloby;
- 6. november 1997 – okresný súd nariadil termín pojednávania na 20. november 1997;
- 19. november 1997 – žalovaný predložil okresnému súdu vyjadrenie k žalobe;
- 20. november 1997 – uskutočnilo sa pojednávanie, na ktorom bol vypočutý sťažovateľ a jeho právna zástupkyňa, pojednávanie bolo odročené na 24. november 1997 za účelom vyhlásenia rozsudku;
- 24. november 1997 – bol vyhlásený rozsudok, ktorým okresný súd zaviazal žalovaného zaplatiť sťažovateľovi 431 300 Sk so 16 % úrokom z omeškania a sťažovateľa zaviazal vydať žalovanému sporné motorové vozidlo do 3 dní od právoplatnosti rozsudku;
- 14. január 1998 – okresný súd doručoval rozsudok účastníkom konania;
- 3. február 1998 – žalovaný podal odvolanie proti rozsudku okresného súdu z 24. novembra 1997;
- 16. marec 1998 – okresný súd doručoval odvolanie na vyjadrenie sťažovateľovi a vyzval žalovaného na zaplatenie súdneho poplatku za odvolanie;
- 2. apríl 1998 – žalovaný uhradil súdny poplatok za odvolanie;
- 15. jún 1998 – okresný súd doručoval opravné uznesenie účastníkom konania;
- 4. september 1998 – súd opätovne doručoval opravné uznesenie žalovanému a požiadal Okresný súd Bratislava I o oznámenie aktuálneho sídla žalovaného;
- 14. september 1998 – okresnému súdu bola doručená odpoveď Okresného súdu Bratislava I;

- 10. december 1998 – okresný súd predložil odvolanie žalovaného proti jeho rozsudku z 24. novembra 1997 Krajskému súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“);
- 16. marec 1999 – uskutočnilo sa pojednávanie na krajskom súde (sp. zn. 15 Co 435/98), na ktorom právny zástupca sťažovateľa vzniesol námietku zaujatosti senátu, preto bolo toto pojednávanie odročené na neurčito;
- 19. marec 1999 – sťažovateľ predložil krajskému súdu písomné zdôvodnenie námietky zaujatosti senátu tohto súdu;
- 29. marec 1999 – krajský súd predložil súdny spis na rozhodnutie o vznesenej námietke zaujatosti sťažovateľa Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“);
- 19. august 1999 – najvyšší súd uznesením č. k. Nc 34/99-73 rozhodol, že namietaný senát krajského súdu nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci;
- 3. december 1999 – krajskému súdu bolo doručené uznesenie najvyššieho súdu a vrátený súdny spis;
- 14. január 2000 – krajský súd uznesením č. k. 15 Co 435/98-75 zrušil rozsudok a opravné uznesenie okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie;
- 7. február 2000 – okresnému súdu bol vrátený spis;
- 16. február 2000 – okresný súd doručoval uznesenie krajského súdu účastníkom konania;
- 26. apríl 2000 – okresný súd nariadil vo veci znalecké dokazovanie znalcom z odboru cestná doprava odvetvie technický stav cestných vozidiel Ing. I. Ď.;
- 28. apríl 2000 – okresný súd doručoval uznesenie o nariadení znaleckého dokazovania účastníkom konania;
- 19. máj 2000 – záznam o zložení zálohy na znalecké dokazovanie sťažovateľom;
- 29. máj 2000 – záznam o zložení zálohy na znalecké dokazovanie žalovaným,
- 19. jún 2000 – okresný súd zisťoval na pošte, ako bolo doručované uznesenie z 26. apríla 2000 znalcovi;
- 26. jún 2000 – znalec predložil okresnému súdu znalecký posudok a vyúčtovanie nákladov za znalecké dokazovanie;
- 7. november 2000 – okresný súd nariadil termín pojednávania na 30. november 2000;
- 30. november 2000 – pojednávanie bolo odročené na 14. december 2000 z dôvodu, že nebolo vykázané doručenie predvolania žalovanému a jeho právnomu zástupcovi;

- 14. december 2000 – pojednávanie bolo odročené na 22. január 2001 z dôvodu nedoručenia znaleckého posudku právnomu zástupcovi žalovaného;
- 17. január 2001 – žalovaný predložil okresnému súdu vyjadrenie k znaleckému posudku;
- 22. január 2001 – uskutočnilo sa pojednávanie, na ktorom bol vypočutý sťažovateľ a jeho právny zástupca, pričom pojednávanie bolo odročené na 12. február 2001 za účelom predvolania svedka;
- 7. február 2001 – okresnému súdu predložil svedok písomné vyjadrenie k predmetu sporu;
- 12. február 2001 – pojednávanie bolo odročené z dôvodu pracovnej neschopnosti sudkyne na neurčito;
- 13. február 2001 – okresný súd nariadil termín pojednávania na 26. marec 2001;
- 22. február 2001 – sťažovateľ predložil okresnému súdu návrh na predvolanie znalca na pojednávanie;
- 26. marec 2001 – pojednávanie, na ktorom bol vypočutý svedok, bolo odročené na 26. apríl 2001 za účelom ďalšieho dokazovania;
- 18. apríl 2001 – okresnému súdu bol doručený písomný návrh žalovaného za účelom predvolania svedka;
- 26. apríl 2001 – uskutočnilo sa pojednávanie, na ktorom bol vypočutý svedok, sťažovateľ a znalec Ing. Ď., ktoré bolo odročené za účelom predvolania ďalšieho svedka na 17. máj 2001;
- 4. máj 2001 – žalovaný požiadal okresný súd o zmenu termínu pojednávania;
- 17. máj 2001 – uskutočnilo sa pojednávanie, na ktorom bol vypočutý svedok, sťažovateľ a jeho právny zástupca; pojednávanie bolo odročené na 21. máj 2001 za účelom vyhlásenia rozsudku;
- 21. máj 2001 – okresný súd vo veci rozhodol rozsudkom tak, že žalovaný je povinný sťažovateľovi zaplatiť 431 300 Sk s 17,6 % úrokom z omeškania a sťažovateľ je povinný žalovanému vrátiť sporné motorové vozidlo do 3 dní od právoplatnosti rozsudku;
- 13. jún 2001 a 10. august 2001 – zákonná sudkyňa požiadala o predĺženie lehoty na písomné vyhotovenie rozhodnutia z dôvodu pracovnej neschopnosti a čerpania riadnej dovolenky;
- 26. september 2001 – žalovaný podal odvolanie proti rozsudku z 21. mája 2001;

- 7. október 2001 – okresnému súdu bolo doručené podanie žalovaného, ktorým doplnil svoje odvolanie;
- 19. november 2001 – okresný súd vyzval žalovaného na zaplatenie súdneho poplatku za odvolanie;
- 21. november 2001 – okresný súd doručoval odvolanie žalovaného sťažovateľovi;
- 10. december 2001 – žalovaný zaplatil súdny poplatok za odvolanie;
- 25. marec 2002 – okresný súd predložil spis krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní;
- 15. október 2002 – krajský súd uznesením sp. zn. 15 Co 146/02 zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie;
- 27. november 2002 – spis bol vrátený okresnému súdu;
- 15. január 2003 – okresný súd doručoval uznesenie krajského súdu účastníkom konania;
- 29. september 2003 – sťažovateľ žiadal okresný súd o nariadenie pojednávania;
- 29. júl 2004 – sťažovateľ predložil okresnému súdu žiadosť na odstránenie prietáhov v konaní;
- 28. január 2005 – sťažovateľ predložil okresnému súdu sťažnosť na prietáhy v konaní;
- 21. apríl 2005 – opatrením predsedu okresného súdu bola vec pridelená sudkyňi JUDr. B. – W. Od uvedeného dátumu okresný súd nevykonal žiadne úkony vo veci.

III.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov (...).

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná (...).

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 182/97 o žalobe sťažovateľa na uplatnenie nárokov zo zrušenej kúpnej zmluvy došlo k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K odstráneniu stavu právnej neistoty spravidla dochádza až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu (napr. I. ÚS 41/02).

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou EŠLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02, I.ÚS 79/05). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd konštatuje, že dĺžka napadnutého konania podľa názoru ústavného súdu nebola závislá od zložitosti veci. Napokon ani podpredseda okresného súdu, ale ani jej poverená predsedníčka vo svojich podaniach nenamietali zložitosť napadnutej veci.

2. Pokiaľ ide o správanie sťažovateľa ako účastníka konania, ústavný súd nezistil žiadne významné skutočnosti, z ktorých by bolo možné vyvodiť, že sťažovateľ prispel k doterajšej dĺžke konania pred okresným súdom a ktoré by mali byť osobitne zohľadnené na jeho ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v predmetnom konaní k prietahom.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v predmetnej veci a konštatuje, že okresný súd bol vo veci nečinný, resp. nevykonával činnosť smerujúcu k právoplatnému rozhodnutiu veci:

- od 29. mája 2000 do 7. novembra 2000, t. j. viac ako 5 mesiacov, počas ktorých okresný súd zisťoval doručovanie uznesenia znalcovi (19. jún 2000);
- od 15. januára 2003 do 3. apríla 2006 (predloženie spisu ústavnému súdu), t. j. viac ako 27 mesiacov.

Za neprimerané dlhé obdobie neefektívnej činnosti okresného súdu považuje ústavný súd obdobie od 3. februára 1998 do 10. decembra 1998, t. j. obdobie od sťažovateľom

podaného odvolania proti rozsudku z 24. novembra 1997 do jeho predloženia krajskému súdu na rozhodnutie.

Celková doba zbytočných prietahov okresného súdu ustálená ústavným súdom je viac ako 32 mesiacov. K týmto zbytočným prietahom pritom nedošlo v dôsledku zložitosti veci ani správania účastníkov, ale výlučne v dôsledku postupu súdu. Obranu podpredsedu okresného súdu, ktorým poukázal *„na analýzu zaťaženia súdov, resp, zoznam preťaženia súdov vyhotovený nedávno Ministerstvom spravodlivosti SR. Podľa neho na Slovensku chýba 258 sudcov, z toho v Bratislave 71 (...). Z prvých šiestich najpreťaženejších okresných súdov sú štyri Bratislavské, náš súd je na štvrtom mieste.“*, nemožno akceptovať.

V tejto súvislosti ústavný súd už opakovane uviedol (pozri napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 28/01, I. ÚS 50/01, I. ÚS 108/02, I. ÚS 38/03), že nadmerné množstvo vecí, v ktorých sa musí zabezpečiť súdne konanie, by mohlo len dočasne ospravedlniť vzniknuté prietahy, a to len v tom prípade, ak sa za tým účelom prijali včas adekvátne opatrenia. Ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov, a tým vykonanie spravodlivosti v primeranej lehote. Skutočnosť, že okresný súd mal personálne problémy, ktoré nedokázal alebo nemohol riešiť, nemôže byť pripočítaná na ťarchu účastníka konania a nemá povahu okolností, ktoré by vylučovali zodpovednosť súdu, ktorý je vecne a miestne príslušný na rozhodnutie vo veci občana, ktorý sa naň obrátil (pozri napr. I. ÚS 156/02).

Vzhľadom na všetky uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie práva sťažovateľa na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 1.

3. 1. Pokiaľ sťažovateľ vo svojom písomnom stanovisku z 19. apríla 2006 poukázal na judikatúru ESLP v Štrasburgu a uviedol, že *„napriek tomu, že odporca nezodpovedá za konanie odvolacieho súdu, celková doba konania sťažovateľovej veci zahŕňa v sebe tak konanie pred I. stupňovým ako aj odvolacím súdom. Sťažovateľ nemôže niest' dôsledky toho, že doba konania na jednotlivých stupňoch súdu vo svojom úhrne vytvorí dĺžku, ktorá je*

celkom zjavne neprimeraná a nasvedčuje tomu, že vo veci vznikli zbytočné priedahy. (...) Sťažovateľ sa preto domnieva, že pri posudzovaní dĺžky konania a jej primeranosti by mala byť zohľadňovaná celková dĺžka konania bez ohľadu na to, či sa v priebehu tohto konania nachádzala na súdoch rôzneho stupňa“, k tomu ústavný súd predovšetkým pripomína, že podľa citovaného článku ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb vo vzťahu ku konkrétnemu orgánu verejnej moci, t. j. osobitne napr. vo vzťahu k prvostupňového súdu a osobitne vo vzťahu k druhostupňovému (v danom prípade k odvolaciemu) súdu, na rozdiel od konania pred ESLP, kde na strane odporcu vystupuje vždy štát. Sťažovateľovi, ktorý je pred ústavným súdom kvalifikovane právne zastúpený, nič nebránilo v tom, aby namietal zbytočné priedahy podľa označených článkov ústavy a dohovoru aj v konaní pred krajským súdom. Z návrhu na začatie konania (zo sťažnosti zo 16. mája 2005), ktorým je ústavný súd viazaný (§ 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde) vyplýva, že sťažovateľ v danom prípade napadol výslovne len konanie pred okresným súdom (pozri aj *petit* sťažnosti) a v tomto zmysle bola aj prijatá sťažnosť na ďalšie konanie.

4. V nadväznosti na záver ústavného súdu uvedený v bode III. 3. tohto nálezu a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľovi ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 2 prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných priedahov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľ sa domáhal priznania primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 100 000 Sk.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priedahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je pre sťažovateľa dostatočným zadosťučinením. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať mu aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad

spravodlivosti, s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľa, považuje za primerané vo výške 60 000 Sk.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 3.

6. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovateľovi vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby (prípravu a prevzatie zastúpenia a podanie sťažnosti 26. mája 2005 a podanie písomného stanoviska k vyjadreniu okresného súdu z 19. apríla 2006). Za dva úkony vykonané v roku 2005 patrí odmena v sume dvakrát po 2 501 Sk a dvakrát režijný paušál po 150 Sk v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Za jeden úkon, ktorý bol vykonaný v roku 2006, patrí odmena v sume 2 730 Sk a k tomu režijný paušál v sume 164 Sk v zmysle citovanej vyhlášky. Preto trovy právneho zastúpenia sťažovateľa predstavujú sumu 8 196 Sk, ku ktorej bolo treba pripočítať 19 % DPH, teda sumu 1 558 Sk, t. j. trovy právneho zastúpenia sťažovateľa predstavujú celkove sumu 9 754 Sk.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľa rozhodol tak, ako to je uvedené pod bodom 4 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. apríla 2006